

Skloňování podstatných jmen rodu středního

Vzor město

- Doplňte správný tvar podstatných jmen.

01

Adam bere vodítk [] a jdeme kolem stavidl [] a pak přes měst [] do parku. Cestou míjíme hodně vozidl [] a nad námi létají letadl []. Trhám vodítk []. Jsem z toho lomozu jak trdl [] a motám se po chodníku jak motovidl []. Jízdní kol [] jsou lepší než aut [] a motorky!

02

Uprostřed parku je okrasné kolečk [] a v něm je nasázené jedno kvítečk [] vedle druhého. Ležím vedle kolečk []. Ještě teď se mi rozčílením z cesty třese srdíčk []. Čekám na to tintítk [] Punťu. A vtom to přišlo! Letělo snad kolem pírk [] nebo smítk [] ?

03

Kolem Adamových lýtek letí včela a divoce mává malými křídélk []. Nejprve mi usedla k víčk [], pak přelétla na čel []. Nakonec mi dala žihadl [] přímo do nosu! Vyletěl jsem jak torpédrov [] a běžím pryč. Adam marně křičí moje jmén []. Já jsem bolestí úplně ochromen.

Vzor moře

- Doplňte správný tvar podstatných jmen.

01

Srdc [] mám až v krku! Zastavuji se teprve u pol [], abych se vydýchal. Dívám se k parkovišti []. Za ním je hřiště [] s malým jezírkem. Ve vodě si zchladím bouli, která rychle roste a podobá se vejci [].

02

Adam přibíhá k hřiště []. Hladí mě a úzkostlivě se dívá k neb []. Bude pršet. Spěcháme kolem staveniště [] a velkého tržiště [] domů. Nos pořád pálí jako v ohništi [] a píchá to v něm jako v mraveniště [].

03

Eliška vyhrkne divné citoslovce □, když uvidí bouli na mém nose. Připadám si jak špatný herec na jevišti □. Všichni na mě nechápavě kulí oči. Raději bych všechno pozoroval z hlediště □.

Vzor kuře

- Doplňte správný tvar podstatných jmen.

01

Jsem nešťastné štěně □. A trpím jak zvíře □. Pravda, zvíře □ vlastně jsem, ale to se tak říká. Maminka mi dává studené obklady na čumák. Smutně vyju. Můj hlas se podobá skučení divokého vlčka □.

02

Děvče □ Eliška je celé vyděšené, protože jeho štěně □ je nezvykle mrzuté. Maminka Elišku poslala za sousedovými koťaty □, abych měl chvilku od toho zvědavého vyžluženého □ a neklidného písklavého □ klid. Maminka mi vytáhla žihadlo.

03

Adam se mě drží jako klíšt []. Ted' mi dává obklady a šeptá mi do ucha pohádku o malém štěn [], jak si čichalo k poup [] a píchlo si trn do nosu. Znám i lepší bajky!

Vzor stavení

- Doplňte správný tvar podstatných jmen.

01

Moje trápen [] se zlepšilo před rozedněn []. Za svítán [] otok splaskl, Adamovo chlazen [] mi tedy pomohlo. Už jsem cítil jenom mravenčen []. Vyhnu se chozen [] k doktorovi. Měl jsem z toho včera mrazen [], když se o něm rodiče zmínili.

02

Punťovo pozván [] do parku víckrát nepřijmu. Nadšen [] pro seznámen [] s Fifinkou mě úplně přešlo. Běhán [] po lese dávám přednost před spořádaným procházen [] po cestičkách. Nedám se zlákat Punťovým přemlouván []. Toto je mé pevné rozhodnut [].

03

Hlučen [] a lomozen [] dopravy a křičen [] dětí není nic pro mě. Bzučen [] včel si sice užiju i v lese, ale snadněji se tam utíká před jejich bodnut []. Adam s mým rozhodnut [] souhlasí. Druhý den mám od něj pozván [] do lesa.

Souhrnné opakování skloňování podstatných jmen rodu středního

• Doplňte správný tvar podstatných jmen.**01**

Pořád ještě cítím neodbytné šimrán [] a občasné pálen [] v místě bodnut []. Pomáhá mi třen [] nosu o drsný povrch, třeba ryt [] nosem v hlíně. Takový záhon plný semín [] nebo kvít [] se mi na poškrábán [] mého nosu velmi hodí.

02

Maminka mi ale onehdy dala kázán [], že na zahradě rýt nesmím, jinak na mě zase uvalí domácí vězen []. Jsem přece poslušné štěn []. Vždycky proběhnu několik koleč [] po zahradě a zalezu do tajného doup [] za malin [] vedle oplocen [].

03

Po poledni jsem zase cítil
šimrán po bodnut . Vtom
kousíček přede mnou běží myš!
Není to nějaké šálen nebo
mámen ? Takové šedivé mlád
si pobíhá kolem našeho políčk se
zel . To myšátk tady nemá co
dělat! Zahradu a její okol hlídám já.

04

Vyrazil jsem za tím šedým klubíčk jak střela. Už myšátk
dýchám na kožíšek. Jeden skok a mám je! Najednou hop a vběhlo
do důlku v pol . To bylo překvapen ! Takové ponížen nemůžu
nechat bez odplaty. Pustil jsem se do hrabán . Musím najít to
potměšilé stvořen . Hrabu bez přestán a z dírky už je důl.
Sazenice zel jsou rozmetány do všech stran.

05

Evžene! K noze! To zvolán zní zlověstně. Matka nečeká
vysvětlen . Z jejich očí číší obviněn a její hlas neslibuje
slitován . Vypadá to tady jak na bojišt . Dalo to moř

práce všechno vysázet! Evžene, domácí vězen [] tě nemine!

A představte si, dostal jsem dokonce košt [] ...

Skloňování podstatných jmen rodu ženského

Vzor žena

- Doplňte správný tvar podstatných jmen.

01

Mamink [] s Elišk [] peče bábovk []. Elišk [] moc baví pomáhat v kuchyni. Uvázala si zásterk [] a vlasy jí mamink [] svázala mašličk []. Elišk [] přinesla kuchyňskou váh [], mís [], vařečk [] a stérk []. Mamink [] ji požádala, aby se ve skřínc [] podívala po mouc [] a cukru. Malá kuchařk [] vytírá utěrk [] formu na bábovk [].

02

Holčičk [] ještě hledá malou misk []. Vybrala modrou s bílými kopretin []. Sama v ní připraví nádivk []. Nádivk []

už Elišk [] umí. Mamink [] ji to naučila minule. Dnes bude Elišk [] vážit na váz [] všechny surovin [] a sypat je do mís []. Potom bude míchat hmot [] vařečk [], než mamink [] usoudí, že už je těsto hotové.

03

Mamink [] rozehřívá troubu. Vzorně ležím na chodb [], hlav [] mi krouží vzpomínk [] na včerejší potup [] kvůli honičc [] s myšk []. Teď mám z ostud [] kabát. Mamink [] mi metličk [] vyprášila kožich, to ještě nikdy neudělala.

Vzor růže

- Doplňte správný tvar podstatných jmen.

01

To je vůn []! Bábovka prý nedala moc prác [], zvlášť když měla maminka tak šikovnou pomocnic []. Maminka chválí Elišku za její píl []. Bábovka byla za chvíl [] hotová. Maminka požádá Elišku, aby dala na polic [] na chodbě vychladnout bábovku.

02

Elišce se nechtělo k polic [] nosit židl []. Bez židl [] ale na polic [] Eliška nedosáhne, protože je malá. Eliška tedy pokládá bábovku na židl [], však bábovka vychladne i tam. Spěchá na televiz [], právě tam začíná pohádka o Čarovné růž [].

03

Mě zase škrábe kůž [], kde byla boul [] po bodnutí. Vstávám ze zem [] a nervózně přecházím kolem židl []. Dráždí mě ta vůn []. Vyhlížím Adama, aby mě zachránil ze zajetí vůn []. Adam si ale před chvíl [] oblékl kostkovanou košíl [], tenisky a plátěnou čepic [] a vyběhl na ulic [].

Vzor píseň

- Doplňte správný tvar podstatných jmen.

01

To je vůně – jedna báseň.

Překonávám bázeň a jako by mě někdo po neviditelné nit []

přitahoval k židli. Mám na bábovku obrovskou chuť. Natahuju krk jak labut [] a čenichám. Je to trýzeň mít na dosah takovou dobrotu.

02

Tíšeň mě nepřechází. Má hlava se podobá líhn [] šílených nápadů. Obcházím kolem skřín []. Běžím a v sín [] zakopávám o pánev [] ležící na zemi. Ochutnám jenom ždibíček! Vím, že zcela ztratím matčinu přízeň. Už vidím zlost na její tvář [].

03

Sebral jsem poslední zbytky kuráz [] a ochutnávám. To je lahoda. Tak ještě ždibec... Snědl jsem všechno a odvalil jsem se za skříň. Mám těžké břicho a trpím strašnou žízn []. Do předsín [] vchází maminka. Když spatřila tu spoušť, rozlítala se jak saň. V její tvář [] byla zář anděla pomsty a vztekle svírala dlan [].

Vzor kost

- Doplňte správný tvar podstatných jmen.

01

Na jazyku mi doznívají poslední zbytky sladkost . Cítím však v kost , že v blízké budoucnost budou nepříjemnost stíhat jedna druhou. Cítím to tedy hlavně v bříše. Z prudkost křečí svírajících moje útroby jsem zcela ochromen. Matka zlost ztratila řeč. Jenom vytřeštila oči a v jejím pohledu se zračí velká dávka bezmoc a skleslost .

02

Bolest v mé měsíci se stupňují. Maminka přeběhne místnost ke mně. Diví se objemnost mého břicha. Je zděšena jeho velikost . Teď jsou její oči plné úzkosti . Probírá se s velkou opatrnost mou srst na bříše. Evžene, proč pořád vyvádíš takové hloupost ?

03

Mírnost maminčina hlasu jsem překvapen. Podle předchozích zkušenost bych spíš od maminky čekal

přísnost. V půl čtvrté se vrátil tatínek, maminka mu vysvětluje souvislost [] mezi událost []. Probírají všechny okolnosti [], uvažují o návštěvě pohotovosti [].

Souhrnné opakování skloňování podstatných jmen rodu ženského

- Doplňte správný tvar podstatných jmen.

01

Chci utéct před tísň [] a bolest []. Skrýš jsem našel pod židlí []. Stočil jsem se do klubíčka a hlavu položil na zadní tlapu []. Žádná návštěv [] pohotovosti []! Mám ještě v živé paměti [], jak mi žen [] v bílé halenci [] vpichovala do kůže [] jakousi jehlu []. Tehdy jsem snad cítil větší bolest [] než po bodnutí té příšerné včely [].

02

Maminky [] mi zkouší dát na lžíci [] medicínu [], co užívala Elišky [], když trpěla bolestí [] bříška. Souhlasím s maminky [], že medicínu [] nic nepokazíme. Pokud nepřijde úleva [], tak

vyhledáme lékařskou pomoc. Polykám medicín odporné chut. Chudák Elišk, ta si tedy užívala „radost“:

03

Všichni odcházejí z chodb. Chtějí, abych odpočíval. Hlav se mi honí různé věc, hlavně nepříjemnost z nedávné minulosti. Přemáhá mě únav. Zdá se mi divný sen. Koulím se jako naježená koul po zeměkoul. Po cest potkávám zvláštní bytost: černé labut, obrovské bzučící včel, bábovky s krátkýma nožičk a buclatýma ručičk.

04

Všechny divné bytost na mě hrozí pěst, mají zamračené tvář a říkají mi samé lž nebo jedovatost. Dělají ostatním jen mrzutost a kolem nich jsou samé pohrom – povodn a záplav, lavin a vánic, nehod, bouř, nemoc. Ve spánku divoce hrabu tlap a pod víčky koulím očními bulv.

05

Probudila mě žízeň. Opatrně se stavím na noh a pomalu jdu k misc s vod. Zdá se mi, že tíž břicha je menší.

Mamink [] slyší pohyb. Jde se za mnou podívat do chodb [] a hladí mě zas po srst []. Jsem rád, že mi věnuje přízeň a vděčně jí lížu ruk []. Říká, že k doktorc [] nepůjdeme, že je to lepší. Evžene, polepši se.

Skloňování podstatných jmen rodu mužského

Vzor pán

- Doplňte správný tvar podstatných jmen.

01

Připadám si teď jako ti divní tvor [] ze sna. Všichni člen [] rodiny jsou moc milí. Stydím se. Maminka všechno vypráví Adam [], který byl s kluk [] venku a o ničem neví. Adam [] je také líto, že jeho ps [] bolí břicho.

02

Čekal jsem na tatínk []. Věděl jsem, že mi tatínek přijde promluvit do duše. Zvládli jsme to s tatínk [] rychle. Řekl mi,

že chtějí hodného ps□, a ne takového rarach□, který pořád něco vyvádí. Ostatní ps□ prý jsou hodnější. Budeme častěji chodit na cvičiště. Tatínek se prostřídá s Adam□.

03

Evžen□, půjdeme chvilku na zahradu. Jdu tedy s Adam□ před dům. Společně pozorujeme pták□ – vrabčák□, skřivan□, konipas□ a kos□. Adam mi vypráví, že na továrním komíně si čáp□ postavili hnízdo. S kluk□ dnes čáp□ pozorovali celé odpoledne. A zítra se půjdou podívat do zámecké zahrady na páv□.

Vzor hrad

- Doplňte správný tvar podstatných jmen.

01

Žaludek už se uklidňuje, břicho splasklo. Lehávám často pod velkým ovocným strom□ na zahradě blízko plot□. Je tam hodně stín□ a klid. Občas ještě přemýšlím o tom ošklivém sn□ a nepříjemných úkaz□. Vzorně poslouchám všechny rozkaz□.